

Udførelsen af det hele Arbejde. Forsaavidt der nu kun var Tale om en Indkomstskat for et enkelt Aar, troer jeg derfor vistnok, at man kunde slaae sig tiltaals med de Bestemmelser, som derom foresindes i Lovudkastet, idetmindste saaledes, som de vilde kunne blive ændrede ved Behandlingen her i Thinget; men naar der derimod er Tale om at etablere Indkomstskatten som en staaende Skat, troer jeg, at det er høist utilraadeligt at lade Bestemmelserne i § 6 blive staaende. Jeg troer, at man da maa komme til en anden Fremgangsmaade, og jeg skulde formene, at Fremgangsmaaden da rettest maatte være den, at man lod foretage en Taxation af hver enkelt fast Eiendom i Communen. Dette kunde synes at være en temmelig vidtløftig Fremgangsmaade; men jeg skal dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at man i vort Naboland Sverrig, hvor man for 3 Aar siden har indført Indkomstskatten, ikke er vegen tilbage af Frygt herfor, men at man i Bevillingsacten af 1864 har bestemt, at enhver fast Eiendom skal taxeres til sin fulde Værdi; jeg troer derfor, at man ogsaa burde komme til den samme Fremgangsmaade her. — Jeg troer ikke, at man ved at sætte en Indkomstskat igang her i Landet vil kunne undvære Bistand af de communale Autoriteter, Aamtsraadene og Sogneforstanderskaberne. Dersom man brugte Regjeringscommissairer eller fast ansatte Personer dertil, kunde det vel godt være, at man fik en mere eensartet Fremgangsmaade tilveiebragt, ligesom det ogsaa gjerne kunde være, at man derved fik fremtvunget en større Skatteindtægt, men det vilde paa den anden Side medføre en særdeles bethdelig Bekostning. Forsaavidt der af en af de første ærede Talere i denne Sag (Frits) er reist Tvivl om, hvorvidt Sogneforstanderskaberne paa Landet kunne siges at være i Besiddelse af den fornødne Dydighed til at udføre dette Hverv, da kan jeg ikke dele hans Anskuelse. Det er nu 25 Aar siden, at Communalloven for Landet traadte i Virksomhed i Danmark, og jeg troer, at det er en af de Love, som have bidraget allermeest til en helbig Udvikling af Forholdene der; jeg troer ogsaa, at der efterhaanden er kommet større og større Dydighed tilstede i Sogneforstanderskaberne,

saar at man ganske roligt vil kunne overlade til dem at foretage de Forarbejder, som ere nødvendige for Indkomstskattens Opførelse, især naar der, saaledes som det er bestemt i Lovudkastet, ydes dem Hjælp og Bistand dertil af Skattecommissairerne. — Der er, med Hensyn til § 6, endnu et Punkt, som jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, og, som allerede blev berørt igaar af den ærede 1ste Landsthingsmand for 1ste Kreds (Madvig). Det hedder i Paragraphen, at i Indtægten af et Agerbrug skal ikke indbefattes Agerbrugeren og hans Families Fortjeneste ved Arbejde i eller Bestyrelsen af Agerbruget. Denne Bestemmelse findes ogsaa i Krigsskatloven af 1864, men den har paa Landet givet Anledning til en heel Deel Vanfælgigheder. Forsaavidt der nu er Tale om den gaardbrugende Klasse, har den ikke medført saa store Vanfælgigheder, thi man har let kunnet gøre den fornødne Beregning, alt eftersom en Gaardmand og hans Hustru selv udføre en Deel af Arbejdet ved Gaarden eller ikke, eller eftersom de holde Tjenestefolk; derimod har det givet Anledning til Vanfælgigheder, hvorledes man ved de større Eiendomme skulde ansætte Værdien af Bestyrelsen. Jeg veed egentlig ikke, om den hele Bestemmelse har nogen overordentlig stor Betydning, men i ethvert Fald troer jeg, at den maa udtrykkes noget bestemtere, for at den kan blive en klar Veiledning for Communalbestyrrelserne. — Med Hensyn til § 7 tiltræder jeg ganske de Ytringer, som bleve fremsatte af den ærede 6te Landsthingsmand for 6te Kreds (V. Petersen), om, at der istedetfor de i Paragraphen foreslaede Nedsættelser af visse smaa Indtægtsbeløb bør fra al Indtægt drages en bestemt Sum; jeg skulde ogsaa være meget tilbøjelig til at antage, at en Sum af 300 Rd. i saa Henseende vilde være ret passende; derved vilde endeel mindre Indtægter blive frie for Afgift, hvad jeg troer ikke vilde være uheldigt. — Jeg kan ligeledes dele de Ønsker, som ere udtalte af enkelte ærede Landsthingsmænd om, at Finantsministeriets „Veiledning“ maatte komme til at ledsage Lovforslaget, naar dette kommer til videre Behandling; jeg skal dertil føie et Ønske om, at det maatte behage Finantsministeriet at lade sin „Veiledning“ ledsage af